

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ κ. Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΟΓΛΟΥ

ΥΠΟ κ. Ε. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸ γερμανικὸν περιοδικὸν *Berichte der deut. pharm. Gesellschaft* μ' ἐξένιζεν ἑλληνοτρόπον ὄνομα, ὅπερ ἔβλεπον συχνὰ ἀναγραφόμενον κάτωθι ἐνδιαφερουσῶν φαρμακολογικῶν ἐρευνῶν. Τὴν περιέργειάν μου ταύτην ἱκανοποίησα, ὅταν ἐν Βερολίῳ ἔμαθον ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν Ἑλληνα καθηγητὴν, οὗτινος τὴν ἐκλογὴν χαιρετίζομεν σήμερον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν. Εὐτυχὴς δὲ λογίζομαι ὅτι εἰς ἐμὲ ἔλαχε νὰ προσφωνήσω τὸν νέον Ἀκαδημαῖκόν κ. Γεώργιον Ἰωακείμογλου, διότι μία τῶν μᾶλλον εὐχαρίστων στιγμῶν τοῦ ἐπιστήμονος εἶναι, ὅταν συμμετέχῃ εἰς τὴν χαρὰν συναδέλφου ἐν τινι τῆς σταδιοδρομίας αὐτοῦ εὐτυχεῖ σταθμῷ.

Γνωρίζω καλῶς τὸ βάρος τῆς ἐντολῆς ταύτης, διότι ἔργον πολὺκλαδον καὶ πολυσύνθετον, οἷον εἶναι τοῦ κ. Ἰωακείμογλου, δὲν δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰ χρονικὰ ὅρια ἐνὸς ἐγκαρδίου χαιρετισμοῦ πρὸς νέον συνάδελφον. Κάμπτεται ὅμως ἡ δυσχέρεια, ὅταν ἑ ἀναμφισβήτητα γεγονότα καὶ οἱ ἀριθμοὶ βοηθοῦσι τὸ ἔργον μου, ἢ δ' εὐχαρίστησις αὕτη ἐπιτείνεται, ὅταν οἱ πανηγυρικοὶ λόγοι τῆς προσφωνήσεως δὲν ἀναζητοῦνται τυπικῶς παρὰ τοῦ ὁμιλοῦντος, ἀλλὰ παρέχονται τόσον δαυριλῶς παρ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

Ὁρμώμενος ἐκ τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ καὶ προμορφωθεὶς ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ σχολῇ τῆς Σμύρνης ἀπῆλθε πρὸς σπουδὰς ἐν τῷ μεγάλῳ διδασκῆτρίῳ τοῦ Βερολίνου· ἐκεῖ ἀφωσιώθη ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν ἔντονον μελέτην τῶν φαρμακολογικῶν κλάδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ σύστημα καὶ τὰς

* Συνεδρία τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929.

μεθόδους τῆς μεγάλης καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς ἐπιστήμης του. Ἐκ τοῦ μεγάλου γερμανικοῦ θησαυροῦ ἀποκομίσας πλήρη ἐφόδια ὅχι μόνον ἀπέδειξεν ὅτι γνωρίζει νὰ χρησιμοποιῇ βιολογικάς, φυσιολογικάς, ἀνατομικάς, φυσικάς, χημικάς καὶ ἐν γένει ἱατρικάς μεθόδους, ἀλλὰ καὶ ἐπεβλήθη ὡς εἰς τῶν διαπρεπεστέρων φαρμακολόγων τῆς Γερμανίας, ὅστις κατώρθωσε νὰ τιμήσῃ τὸ ὄνομα τῆς μικρᾶς ἡμῶν πατρίδος.

Κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1905 ἐνεγράφη ἐν τῇ ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, ἧς ἐγένετο διδάκτωρ τῷ 1910. Μετὰ τρία ἔτη, ἀφοῦ προηγουμένως ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ χημικῷ *Emil Fischer*, διωρίσθη βοηθὸς τοῦ φαρμακολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ διευθυνομένου παρὰ τοῦ καθηγητοῦ *Heffter*. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1918 ἐγένετο ὑφηγητὴς καὶ τῷ 1922 ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Φαρμακολογίας ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Βερολίνου. Ἐν ἔτει 1923 καταληφθέντος ὑπὸ τοῦ ὀρίου τῆς ἡλικίας τοῦ καθηγητοῦ *Heffter* ὁ κ. Ἰωακείμογλου ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς ἀσκήσεις τῆς Πειραματικῆς Φαρμακολογίας. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ διηύθυνε καὶ τὸ ἐργαστήριον τοῦ αὐτοῦ μαθήματος. Τῷ 1923 ἐκλεγείς διὰ δευτέραν φορὰν παρὰ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου τακτικὸς καθηγητὴς τῆς πειραματικῆς Φαρμακολογίας ἀπεδέξατο τὴν ἐκλογὴν καὶ κατήλθεν εἰς Ἑλλάδα.

Δὲν πρόκειται βεβαίως ν' ἀναφέρω οὔτε τοὺς τίτλους τῶν 152 ἐργασιῶν καὶ μελετῶν του, αἵτινες ἐγένοντο ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρ' αὐτοῦ μετὰ ἢ ἄνευ συνεργατῶν καὶ μαθητῶν. Ἀπλῶς μόνον ἀναφέρω ὅτι 16 ἀνήκουσιν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ὀρολογίας-μικροβιολογίας καὶ ὑγιεινῆς, 9 ἐν τῇ περιοχῇ τῆς βιολογικῆς καὶ τοξικολογικῆς χημείας καὶ ἱατρικῆς φυσικῆς, 10 ἐν τῇ περιοχῇ τῆς φυσιολογίας καὶ 117 ἐν τῇ περιοχῇ τῆς πειραματικῆς Φαρμακολογίας εἰδικῶς περιστρεφόμεναι περὶ τὴν ἔρευναν τοῦ ἀρσενικοῦ, τῆς καφουράς, τῆς δακτυλίτιδος, τοῦ χλωροφορμίου καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, τοῦ σεληνίου καὶ τελλουρίου τῆς θεραπείας διὰ προσροφήσεως κλπ. Αἱ ἐργασίαι αὗται φέρουσιν τὴν σφραγίδα διεθνοῦς κύρους ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ ἐξέχοντα τῆς Γερμανίας περιοδικὰ καὶ ἀπορρέουσιν αἱ πλεῖσται ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου του, διότι ὁ νέος συνάδελφος πιστὸς εἰς τὸ δόγμα τῶν σοφῶν

διδασκάλων του ακολουθεῖ τὸ γνωμικὸν *Sapiens nihil affirmat quod non probet*. Ἐξαίρω ἰδιαζόντως τὴν ἐργατικότητα τοῦ Ἑλλήνος ἐπιστήμονος, ὅστις εἰς μικρὸν σχετικῶς διάστημα χρόνου χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσίν του ἐν τῇ ἐπιστήμῃ κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργον, οὔτινος ἡ ἀξία ἐκρίθη εὐμενέστατα ἐν τῇ διεθνεῖ τῆς φαρμακολογίας βιβλιογραφία.

Θὰ ᾔτο ἀνιαρὸν διὰ τὸ μεῖζον μέρος τῆς ὁμηγύρεως ν' ἀκουσθῇ ἡ ἀνάλυσις τῶν ἔργων τοῦ νέου συναδέλφου καὶ νομίζω ὅτι εὐγλωττότερον ὁμιλοῦσιν οἱ τίτλοι καὶ οἱ ἀριθμοί. Ὡς ἐρευνητῆς ἐπιστήμων κατεδείχθη ἀκούραστος, ὡς συγγραφεὺς παρουσιάζει πλοῦτον συγγραφικῆς ὕλης καὶ ὡς διδάσκαλος ἐμφανίζει ἀριτίαν πεῖραν καὶ μεθοδικότητα. Ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ ξένῃ ζήσας δὲν ἐλησμόνησε καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον, τὰς τύχας τῆς ὁποίας παρηκολούθει κατὰ τὰς τρικυμιώδεις περιστάσεις αὐτῆς πρωτοστατῶν εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν φωνήν καὶ παρέχων βοήθειαν καὶ προστασίαν εἰς τοὺς Ἑλληνας σπουδαστὰς ἐν Βερολίνῳ, οἵτινες εὗρισκον αὐτὸν πρόθυμον σύμβουλον καὶ φίλον.

Ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου διὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωακείμογλου ἀπέκτησεν ἔμπειρον διδάσκαλον καὶ ἐρευνητὴν σοφόν, ἡ δὲ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀποκτᾷ ἐπιφανῆ ἐπιστήμονα καὶ διαπρεπὲς μέλος, ὅπερ συνεχίζον τὸ ἔργον του θέλει τιμήσει καὶ τὴν ἐλληνικὴν ἐπιστήμην, ὅπως ἐτίμησεν ὡς Ἑλλήν καὶ τὴν γερμανικὴν.

Ἄλλ' ὁ κ. Ἰωακείμογλου εἶναι ἄξιος προσοχῆς οὐ μόνον διὰ τὸν ἄριτον καταρτισμὸν του εἰς τοὺς λαβυρινθώδεις τῆς Φαρμακολογίας κλάδους ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἰδεολογίαν του. Ἐξῆσε καὶ ἐσπούδασεν ἱατρὸς 25ετίαν ὅλην εἰς ἐν τῶν μεγαλειέτων διδακτικῶν κέντρων τῆς Ἑσπερίας ἀντὶ νὰ τραπῇ πρὸς σκοπιμώτερον τῆς Ἱατρικῆς κλάδον ἐξέλεξε τὴν ὕλκως ἀκαρπον πλὴν ἐπιστημονικῶς γόνιμον Φαρμακολογίαν, εἰς ἣν ἀφιερώθη. Τοιοῦτοι ἐπιστήμονες ἰδεολόγοι εἶναι ἄξιοι παντὸς θαυμασμοῦ, διότι ἡ σύγχρονος ἡμῶν χώρα πολλοὺς μὲν τοῦ Ἑρμοῦ ἀπογόνους δύναται νὰ παράγῃ, ὀλίγους δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Κύριοι Συνάδελφοι! Ἡ Γερμανία παραδίδει εἰς τὴν πατρίδα του ὄριμον μὲν τὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἄνθρωπον δὲ νέον. Εὐτυχῶς ὅτι αἱ χιόνες

τοῦ βορρᾶ δὲν ἐλεύκαναν τὴν κόμην του καὶ ἡ μοῖρα ἐπεφύλαξεν, ὅπως ἀργυρώσῃ αὐτὴν ὁ ἥλιος τῆς Ἀττικῆς, ἵνα καὶ ἐνταῦθα ἀναδείξῃ δοκίμους μαθητὰς τοῦ οὐσιωδεστάτου τῆς Ἱατρικῆς μαθήματός του καὶ ἵνα διὰ τῶν νέων ἐργασιῶν του συμβάλλῃ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης.

Κύριε Συνάδελφε. Κατὰ τὴν τελευταίαν διάλεξίν σας διεξέφυγε τῶν χειλέων σας στόνος, ὅταν εἰς κινηματογραφικὴν ταινίαν ἀντικρύσατε ὥραϊα χημικὰ ἐργαστήρια γερμανικοῦ ἐργοστασίου. Βεβαίως τὰ μέσα καὶ ὁ ὀρίζων τῆς δράσεώς σας θὰ εἶναι ἐνταῦθα μικρότερα ἐκείνων, ἐφ' ὧν ἐκινήθητε μέχρι σήμερον, αἱ ἐλλείψεις δὲ καὶ αἱ δυσχέρειαι πολλαὶ εἰς τὸ μικρὸν ἡμῶν κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιστήμη ἤρχισε νὰ τανύῃ τὰς πτέρυγας της. Ἀλλ' ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅλα ταῦτα δι' Ὑμᾶς θὰ παρακαμφθῶσι καὶ θ' ἀναπληρωθῶσιν ἀπὸ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν σας δύναμιν. Μὴ λησμονεῖτε δὲ ὅτι ἐδῶ περισσότερον ἢ ἄλλου εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως ὑμῶν δέον ὥς σύμβολον νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἀπόφθεγμα τῶν προγόνων «Θαρσεῖν χρή, τάχ' αὖριον ἔσεται ἄμεινον.»

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ

κ. Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΟΓΛΟΥ

Ἐπιτρέπατέ μοι, Κύριε Πρόεδρε, νὰ ἐκφράσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐκλογὴν μου ὡς τακτικοῦ μέλους αὐτῆς. Εὐχαριστῶ ἐπίσης θερμῶς τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους, αἵτινες ἐπεκύρωσαν τὴν ἐκλογὴν, καθὼς καὶ τὸν ἀξιότιμον συνάδελφον κ. Ἐμμανουήλ διὰ τὰς εὐμενεῖς περὶ τοῦ ἔργου μου κρίσεις.

Συναισθάνομαι τὴν σιγμὴν ταύτην, ὅτι ὅσον τιμητικὴ εἶναι ἡ ἐκλογή μου, τόσον μοὶ ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνδράμω καὶ ἐγὼ μὲ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις εἰς προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας. Ὑπόσχομαι ὅτι θὰ πράξω τοῦτο ἐξακολουθῶν τὰς ἐπιστημονικὰς μου ἐρεῦνας. Δυστυχῶς ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία ἐν Ἑλλάδι προσκρούει εἰς πολλά, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀνυπέρβλητα, ἐμπόδια.